

«Поснули — сплять оса з осиною...» (1976)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Поснули — сплять оса з осиною,
Змерз чорний кетяг бузини,
І літня хмара під осінньою
Плечем біліє край зими.

На прихололе сонце зморене
Надули щоки гарбузи,
І соняха обличчя згоряне
Прошелестіло у низи.

Там, де млинок слухняно бухкає
І від олійні тихий струс,
Й голодний шпак даремно слухає
Маслини захололий пульс.

1976

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/posnuly_spliat_osa_z_osynoiu